

ganske særlig i Købstædernes arbejdende Befolkning har Atletpporten været den fornemste, det er den; de have sluttet sig til med den største Interesse. Gymnastikken har ikke der fundet den Udbredelse som Atletpporten, og det er ganske forstaaeligt, thi for det første er Arbejderklassen noget interesseret i at markere de stærke Kræfter, og for det andet kan det godt være, at der i vort Land netop er en vis Forkærlighed for denne Form af Sport, og det saa meget mere, som vi allerede paa Skolebanken lærte om de gamle Forfædre, at de drev alskens Idræt, og læste om, at en Del af dem vare udmærkede Brydere. Jeg har selv fulgt denne Bevægelse her hjemme fra dens første Begyndelse til Dato, og jeg maa sige, at jeg tillægger den en ikke ringe Betydning. Den har for det første stor hygiejnisk Betydning. Jeg ved endogsaa, at Læger, der ere tilstrækkelig kyndige paa Idrættens Omraade til at kunne udtale en Dom om denne Sag, have udtalt, at der findes neppe nogen Form for Idræt, der i samme Grad rummer Betingelser for at udvikle det menneskelige Legeme som Brydning. Boksning, som mange antage for at være en raa Sport, er alligevel ikke dette. Hverken ved Brydning eller Boksning kommer det an paa at bruge den raa Kraft. Den raa Kraft bindes tværtimod af Love og Bestemmelser og hindres derved fra at skeje ud. Bryderen og Bokseren maa altid være beredt paa en vis Hensyntagen til sig selv, hvor langt han bør gaa, og han lærer snarere, at han kun i enkelte Tilfælde, hvor det kan være nødvendigt, maa øve Selvforsvar, end nogensinde at være angribende over for andre. Den hygiejniske Betydning tør neppe bestrides, derom ville vist alle være enige. Brydning og Atletpport kan stilles Side om Side med Gymnastikken i sine Virkninger og har derfor en ganske overordentlig Betydning i hygiejnisk Henseende. Men Sporten har ogsaa en moralsk Betydning, idet den netop lærer Menneskene at udvikle alt det, der styrker Kraften hos Manden, udvikle det til at være den beherskede Kraft i Stedet for at lade Raaheden faa Spillerum. Jeg tillægger derfor Sporten en stor moralsk Betydning, og det har mange Gange glædet mig at se, med hvilken Ihærdighed de unge Arbejdere drive Sporten. Man kan f. Eks. se de unge Mennesker løfte Jernvægte og brydes, mens de tidligere vare henviste til at faa deres Fritid anbragt paa en mindre heldig Maade — der var maaske ad-

skillige, der foretrak at gaa paa Værtshus. Nu foretrække de langt hellere at gaa i deres Sportsklub og der drive deres Idræt med Ihærdighed, hvilket lover godt i Retning af at gøre den danske Ungdom interesseret for det, der kan udvikle og styrke baade Legeme og Aand.

Nu er det ganske sikkert, at for at vække stor Interesse for en saadan Opgave, maa man slaa store Slag, og det er det, Andragerne tilsigte, idet man ønsker at faa Lejlighed til at holde et Idrætsstævne, hvortil man har indbudt Klubber fra hele den civiliserede Verden; kan jeg sige, og man har faaet Meddelelse fra alle Sider om, at man med Glæde har modtaget denne Indbydelse. Den danske Nation er jo bleven bekendt i Udlandet ganske specielt paa dette Omraade; som Amatørbrydernes Mester staar jo Danskeren Egeberg, og paa det professionelle Omraade indtager den stærke Jyde Jes Pedersen en smuk Stilling. Man interesserer sig derfor for den lille tapre danske Nation i Udlandet. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om Dansk Atlet Union kunde faa et Statstilskud til sit Stævne, fordi jeg tror, at et saadant vil bidrage meget til, at Interessen for Sporten blev øget. Jeg vil tillige henlede Opmærksomheden paa, at der staar i Andragendet, at man fra Atlet Unions Side, der atter er et Led af det store danske Idrætsforbund, stræber efter at faa den skolepligtige Ungdom oplært i Brydning, Boksning osv., saa de unge Mennesker allerede fra den tidlige Alder kunde faa Interesse for Idræt, for at de ikke senere skulle faa andre Interesser, som maaske ere mindre værdifulde. Den gør derved en Gerning, der efter min Mening føjer et Plus til, hvad der taler for at imødekomme Andragendet. Jeg vil nøjes med at sige, at jeg beklager, at Andragerne ikke have faaet Lejlighed til at henvende sig til den højtærede Minister, men da det kun er en Formfejl, og en Formfejl vel ikke skal være afgørende for en saa god Sag, vil jeg tillade mig at anmode den højtærede Minister om at stille sig velvillig over for det Ønske, der er udtalt fra Andragernes Side.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Det første Andragende, det under Nr. 57 opførte, har ikke været hos Indenrigsministeriet, og dette Ministerium har derfor ikke haft Lejlighed til nærmere at undersøge det. Jeg kender det altsaa kun af Referat her i Betænkningen. Jeg